

SINFÓNÍUHLJÓMSVEIT
ÍSLANDS

LÝRÍSKA SINFÓNÍAN

22. OKTÓBER 2026
ELDBORG HARPA

VELKOMIN

VINSAMLEGAST HAFIÐ SLÖKKT
Á FARSÍMUM MEÐAN Á
TÓNLEIKUM STENDUR

TÓNLEIKAGESTIR ERU BEDIÐIR UM
AÐ KLAPPA AÐEINS Í LOK TÓNVERKA

TÍMALENGD VERKA:

ÓFULLGERÐA SINFÓNÍAN: 25'
LÝRÍSK SINFÓNÍA: 45'

Tónleikunum er útfarð beint á Rás 1.

Upptökur með Sinfóníuhljómsveit Íslands má finna á YouTube
og Spotify-rásum hljómsveitarinnar. Á Spotify má einnig finna
lagalista með allri tónlist starfsársins.

LÝRISKA SINFÓNÍAN

TÓNLEIKAR Í ELDBORG 22 . OKTÓBER KL. 19:30

SINFÓNÍUHLJÓMSVEIT ÍSLANDS

HLJÓMSVEITARSTJÓRI
INGO METZMACHER

EINSÖNGVARAR
BRYNDÍS GUÐJÓNSDÓTTIR
ÓLAFUR KJARTAN SIGURÐARSON

FRANZ SCHUBERT

Sinfónía nr. 8 í h-moll, D. 759 („Ófullgerða sínfónían“, 1822)
Allegro moderato
Andante con moto

HLÉ

ALEXANDER ZEMLINSKY

Lýrísk sínfónía op. 18 (1922–23)
Ich bin friedlos
Mutter, der junge Prinz
Du bist die Abendwolke
Sprich zu mir, Geliebte
Befrei' mich von den Banden
Vollende denn das letzte Lied
Friede, mein Herz

INGO METZMACHER

HLJÓMSVEITARSTJÓRI

Þjóðverjinn Ingo Metzmacher er margreyndur hljómsveitarstjóri, hvort sem er á tónleikasviði eða í óperugryfjunni. Hann hefur ekki síst lagt sig eftir að flytja tónlist 20. og 21. aldar og segir að markmið sitt sé í senn það að gera nýja tónlist aðgengilega og að fá hið gamalkunna til þess að hljóma á nýjan hátt.

Metzmacher fæddist í Hannover og stundaði þar nám í píanóleik, tónfræðum og hljómsveitarstjórn áður en hann fór til framhaldsnáms í Salzburg og Köln. Hann hóf feril sinn í Frankfurt þar sem hann stjórnaði sveitinni Ensemble Modern og vann við óperuna. Hann var síðan tónlistarstjóri óperunnar í Hamborg 1997–2005, aðalhljómsveitarstjóri hollensku þjóðaróperunnar 2005–2007 og aðalstjórnandi Þýsku sínfóníuhljómsveitarinnar í Berlín 2007–2010. Á árunum 2016 til 2025 starfaði hann sem listrænn stjórnandi hátíðarinnar KunstFestSpiele Herrenhausen í fæðingarborg sinni Hannover.

Metzmacher hefur stjórnað mörgum helstu hljómsveitum austan hafs og vestan, svo sem filharmóníusveitunum í Berlín og Vínarborg, Concertgebouw-hljómsveitinni í Amsterdam, Sínfóníuhljómsveitinni í Chicago, Cleveland-hljómsveitinni, Tékknesku filharmóníunni, Parísarhljómsveitinni, filharmóníusveitunum í Osló og Helsinki og Sænsku útvarpshljómsveitinni. Hann er ekki síður afkastamikill á vettvangi óperuflutnings. Á undanförnum misserum hefur hann meðal annars stjórnað uppfærslum á *Die Eroberung von Mexico* eftir Wolfgang Rihm, *Ödipusi* eftir George Enescu, *Intolleranza 1960* eftir Luigi Nono, *Falstaff* eftir Verdi og óratoríunni *Medúsuflekinn* eftir Hans Werner Henze. Framundan er frumuppfærsla óperunnar *Nafn rósarinnar* eftir Francesco Filidei á La Scala í Milanó.

Meðal hljóðritana Metzachers eru frægir nýárskonserter sem hann hélt í Hamborg á árunum 1999–2004 undir yfirskriftinni *Hver er hræddur við 20. aldar tónlist?* en hann hefur líka skrifað bækurnar *Keine Angst vor neuen Tönen* (Verið ekki hrædd við ný hljóð) og *Vorhang auf! Oper entdecken und erleben* (Tjaldið upp! Að uppgötva og njóta óperu). Þetta er í fyrsta sinn sem Ingo Metzmacher stjórnar Sínfóníuhljómsveit Íslands.

BRYNDÍS GUÐJÓNSDÓTTIR

SÓPRAN

Bryndís Guðjónsdóttir sópran lauk söngnámi með láði frá Mozarteum-tónlistarháskólanum í Salzburg árið 2021, þar sem aðalkennari hennar var Michèle Crider. Hún hefur síðan komið fram í óperuhúsum víða um Evrópu, svo sem í Dresden, Darmstadt, Essen, Salzburg, Sevilla og Vilnius. Verkaskrá hennar er breið, hún hefur sungið í óperum eftir Purcell, Mozart, Offenbach og Britten, svo dæmi séu tekin. Íslenskir óperugestir hafa nýverið séð hana í hlutverki Musettu í uppfærslu Óðs á *La bohème* eftir Puccini og sem greifynjuna í *Brúðkaupi Fígarós*, sem Kammeróperan setti upp í Borgarleikhúsinu á síðastliðnu ári, en fyrir það hlutverk hlaut Bryndís Grímuverðlaunin. Hún vann fyrstu verðlaun í söngkeppninni Nýjar raddir (Nuevas Voces) í Sevilla á Spáni árið 2022 og ári fyrir fór hún með sigur af hólmi í Riccardo Zandonai keppninni í Garda á Ítalíu.

Á tónleikasviðinu hefur Bryndís meðal annars farið með einsöngshlutverk í *Carmina Burana* eftir Carl Orff, *Stabat mater* eftir Pergolesi og í 9. sínfóníu Beethovens, bæði hérlandis og erlendis, og flutt þjóðlagasöngflokk Luciano Berio undir stjórn Michelangelo Galeati í Róm. Fyrir þremur árum söng hún einsöng í *Ad genua* eftir Önnu Þorvaldsdóttur á tónleikum Sínfóníuhljómsveitar Íslands og í vor var hún ein af átta einsöngvurum sem tóku þátt í frumflutningi 8. sínfóníu Gustavs Mahler með sveitinni undir stjórn Evu Ollikainen.

ÓLAFUR KJARTAN SIGURÐARSON

BARÍTÓN

Ólafur Kjartan Sigurðarson barítón stendur nú á hátindi ferils síns og hefur síðustu ár sungið burðarhlutverk í mörgum virtustu óperuhúsum heims við frábærar undirtektir. Hann nam við Söngskólann í Reykjavík hjá Guðmundi Jónssyni og Ólafi Vigni Albertssyni og síðar við Royal Academy of Music í London og Royal Scottish Academy of Music and Drama í Glasgow, þaðan sem hann lauk meistaraþrófi sumarið 1998. Ólafur Kjartan hefur um langa hríð verið einn ástsælasti óperusöngvari þjóðarinnar. Hann var fastráðinn söngvari við Íslensku óperuna á árunum 2001–2004 og tók síðar þátt í mörgum fleiri uppfærslum á hennar vegum. Í mars fá áhorfendur að sjá Ólaf aftur á íslensku óperusviði, þegar hann fer með titilhlutverkið í *Falstaff* eftir Giuseppe Verdi hér í Eldborg, en það verður fyrsta óperuuppfærsla nýrrar Óperu.

Ólafur Kjartan hefur að undanfögnu fest sig í sessi sem Wagnertúlkandi á heimsmælikvarða. Hann þreytti árið 2021 frumraun sína á hinn virtu Wagnerhátíð í Bayreuth í Þýskalandi. Þar hefur hann túlkað hlutverk Alberichs í *Niflungahringnum*, Biterolfs í *Tannhäuser*, Kurwenals í *Tristan og Ísold* og Telramunds í *Lohengrin* og hlotið framúrskarandi viðtökur. Árið 2023 steig hann í fyrsta sinn á fjalir Konunglega óperuhússins í Covent Garden í Lundúnum, þar sem hann söng Biterolf, og í fyrra fór hann með hlutverk Alberichs í nýrri uppfærslu Davids McVicar á *Niflungahringnum* við La Scala óperuna í Milánó undir stjórn Simone Young. Ólafur er einnig rómaður fyrir túlkun sína á Macbeth og Rigoletto í samnefndum óperum Verdis og á Balstrode skipstjóra í *Peter Grimes* eftir Britten, svo einungis fáein hlutverk séu nefnd. Í vor kemur hann í fyrsta sinn fram í Vínaróperunni, í *Lulu* eftir Alban Berg.

FRANZ SCHUBERT

ÓFULLGERÐA SINFÓNÍAN

TÓNLISTIN OG SÍ

Ófullgerða sínfónía Schuberts hefur hljómað nokkrum sinnum í flutningi Sinfóníuhljómsveitar Íslands. Meðal fyrri flutninga má nefna tónleika í Háskólabíói árið 2007 undir stjórn Evu Ollikainen, síðar aðalhljómsveitarstjóra hljómsveitarinnar, og tónleika í Hörpu undir stjórn Vasilys Petrenko árið 2010 og Ilans Volkov árið 2012. Sínfónían var síðast flutt í Eldborg 4. febrúar 2021, einnig undir stjórn Evu Ollikainen.

Árið 1822 var afdrifaríkt í lífi Franz Schubert (1797–1828). Þá varð ljóst að hann hafði smitast af sárásótt sem átti eftir að setja mark sitt á heilsufar hans allt til dauðadags sex árum síðar. En það var líka á þessu ári sem hann hóf að semja sínfóníu sem tók fram öllum sex sínfóníunum sem hann hafði samið fram að því – og það jafnvel þótt hann lyki ekki við hana. Orðspor hins unga Schuberts hvíldi á þessum tíma fyrst og fremst á hans fjölmörgu sönglögum sem voru ástsæl meðal tónelskra borgara í Vín. En metnaður hans stóð einnig til tónverka í stærra formi eins og atlögur hans að sínfóníusmíð sýna. Í þeim efnum var þó jöfur á fleti fyrir, sjálfur Ludwig van Beethoven sem stöðugt virtist færa út mörk þess sem sínfónía gat rúmað. Klassísk viðmið í anda Haydns og Mozarts voru á undanhaldi og rómantíkin ruddi sér til rúms. Schubert þurfti að komast að sinni persónulegu niðurstöðu um hvernig hann vildi yrkja og eftir að hann lauk við 6. sínfóníu sína árið 1818, þá aðeins 21 árs, er eins og hann hafi staðið á krossgötum. Hann gerði næstu árin ýmis sínfónísk drög sem ekki urðu að fullburða verkum og einhvern tíma á árinu 1822 settist hann enn við og hóf að vinna að sínfóníu. Í þetta sinn valdi hann sér óvenjulega tóntegund, hinn dökka h-moll, sem kannski er til marks um vágestinn sem um þessar mundir birtist í lífi tónskáldsins.

Fyrri þáttur verksins er líka merktur einhvers konar heimshryggð eða hugboði um endanleika. Í honum má e.t.v. greina að söngvaskáldið Schubert hefur sveigt sínfóníuformið að þörfum sínum: Hljóðfærunum er ýmist skipað í lið laglínu eða meðleiks og áheyrendum verður kannski hugsað til sönglaga eins og *Álfakónsins* eða *Grétu við rokkinn* þar sem laglínan flýtur ofan á margslungnum og áköfum píanóleik. Síðari þátturinn – í mildum E-dúr – myndar svo fullkomið mótvægi við það sem á undan er gengið. Í lok október 1822 hreinritaði Schubert þessa tvo þætti og lét staðar numið. Hann hafði reyndar byrjað á þriðja þættinum, *scherzo*, en gaf hann upp á bátinn. Nokkrum mánuðum síðar sendi hann handritið vini sínum Anton Hüttenbrenner sem sat á því áratugum saman og það var ekki fyrr en 1865 að þættirnir tveir voru loks frumfluttir. Ýmsum getum hefur verið leitt að því hvers vegna Schubert lauk ekki við sínfóníuna sem svo rækilega virtist benda til þess að hann hefði öðlast ný og öflug tök á forminu. Ef til vill var hann þó óviss um hvernig hann gæti leitt þetta nýstárlega verk til lykta í hefðbundnum fjórum þáttum – ellegar þá að hann skynjaði að þættirnir tveir mynda einmitt sterka heild og við þá er ekki endilega neinu að bæta.

ALEXANDER ZEMPLINSKY

LÝRISK SINFÓNÍA

TÓNLISTIN OG SÍ
Lýríska sínfónían hljómar í fyrsta
sinn á Íslandi á tónleikunum
í kvöld.

Alexander Zemlinsky (1871–1942) birtist oft sem eins konar aukapersóna í ævisögum listamanna sem áberandi voru í Vínarborg um aldamótin 1900. Hann leiðbeindi til að mynda Arnold Schönberg og með þeim tókst vinátta sem styrktist enn þegar Schönberg giftist Mathilde Zemlinsky, systur Alexanders. Hann kenndi Anton Webern, Alban Berg og Erich Korngold og hann varð, eins og fleiri, ástfanginn af Ölmú Schindler sem leyfði honum að heita vonbiðill sinn um tæplega tveggja ára skeið uns hún batt enda á ástarsamband þeirra til þess að taka saman við Gustav Mahler. En þessar skuggamyndir af Zemlinsky eru vitaskuld langt frá því að gera manninum og ferli hans nein skil.

Hann var fæddur í gyðingahverfinu Leopoldstadt í Vín en átti síðar eftir að gera eins og Mahler og kasta gyðingdómi fyrir kaþólska trú til þess að greiða götu sína í þjóðfélaginu. Zemlinsky sýndi snemma ótvíræða tónlistarhæfileika og var tekinn inn í undirbúningsdeild tónlistarháskólans í borginni aðeins 13 ára gamall. Hann var mjög efnilegur píanóleikari og stundaði líka hljómfærði, kontrapunkt og aðrar þær greinar sem töldust nauðsynlegur undirbúningur tónsmíða. Um það er náminu lauk hafði hann þegar vakið athygli sem tónskáld og meira að segja fengið tónsmíðar eftir sig gefnar út. Frami hans var skjótur og ekki spillti fyrir að sjálfur Johannes Brahms sýndi tónsmíðum hans áhuga og hvatti hann til dádá. Brahms og fylgjendum hans er oft stillt upp andspænis Richard Wagner en það var áreiðanlega ógjörningur fyrir ungt tónskáld í lok 19. aldar að komast hjá því að hrífast að einhverju leyti með byltingarmanni óperuformsins. Áhrifa Wagners gætir enda mjög í fyrstu óperum Zemlinskys, *Sarema* og *Einu sinni var*. Það var Mahler, sem þá var orðinn hæstráðandi í Vínaróperunni, sem stóð fyrir frumuppfærslu hinnar síðarnefndu árið 1900 og reyndist hann Zemlinsky haukur í horni, bæði þá og síðar.

Líkt og Mahler vann Zemlinsky einkum fyrir sér sem hljómsveitarstjóri, fyrst og fremst við óperuflutning, og varð að sinna tónsmíðum í stopulum frístundum. Honum þótti hann ekki metinn að verðleikum í Vín og því fór svo að árið 1911 yfirgaf hann fæðingarborg sína og fluttist til Prag þar sem hann stýrði tónlistarflutningi í Þýska leikhúsinu og víðar næstu sextán árin

við góðan orðstír. Í Prag gafst Zemlinsky meiri tími til tónsmíða en áður og þar varð *Lýríska sínfónían* til og var frumflutt undir stjórn tónskáldsins sjálfs árið 1924. Hún varð hans síðasta verk í stóru formi og telst jafnframt til öndvegisverka síðrómantískrar sínfóníutónlistar. Það er því fagnaðarefni að hún fái loks að hljóma hérlendis, rúmri öld eftir frumflutninginn.

Zemlinsky dró ekki dul á að *Lýríska sínfónían* ætti sér fyrirmynd í *Das Lied von der Erde* eftir Mahler – hvortveggja sungin sínfónía þar sem söngtextinn er sóttur til Austurlanda fjær. Mahler tónsetti þýskar þýðingar á kínverskum ljóðum en Zemlinsky valdi sér sjö ljóð eftir bengalska skáldið Rabindranath Tagore og raðaði saman í sterka heild sem speglar tilfinningaríka framvindu náinna kynna. Sínfónían er þannig í sjö samhangandi þáttum og samin fyrir tvo einsöngvara, sópran og barítón, auk hljómsveitarinnar. Söngvararnir skiptast á: barítóninn hefur leikinn í upphafsbættinum, sópraninn tekur við í öðrum þætti og svo koll af kolli. Fyrstu tvö ljóðin tjá eirðarlausu þrá en í næstu tveimur ríkir alsæla ástarinnar og tónlist Zemlinskys endurómar munúðarfullt myndmál Tagores með alls kyns litum og áferð. Skyndilega brýst elskhuginn úr faðmlagi ástmeyjar sinnar og í ljóðinu sem á eftir fylgir, því sjötta, tjáir hún eftirsjá og harm. Í lokaljóðinu biður ljóðmælandi þess að sátt og friður fái ríkt í kjölfar aðskilnaðarins: „Nem staðar, nem staðar, ó undursamlegi endir, eitt andartak, og segðu síðustu orð þín í þögn.“

Svanhildur Óskarsdóttir

SÖNGTEXTAR OG ÞÝÐINGAR

Lyrische Symphonie

1.

Barítón:

Ich bin friedlos, ich bin durstig nach
fernen Dingen.

Meine Seele schweift in Sehnsucht, den Saum
der dunklen Weite zu berühren.

O großes Jenseits, o ungestümes Rufen
deiner Flöte!

Ich vergesse, ich vergesse immer, daß ich keine
Schwingen zum Fliegen habe, daß ich an
dieses Stück Erde gefesselt bin für alle Zeit.

Ich bin voll Verlangen und wachsam, ich bin
ein Fremder im fremden Land;

Dein Odem kommt zu mir und raunt mir
unmögliche Hoffnungen zu.

Deine Sprache klingt meinem Herzen vertraut wie
seine eig'ne.

O Ziel in Fernen, o ungestümes Rufen
deiner Flöte!

Ich vergesse immer, ich vergesse, daß ich nicht
den Weg weiß, daß ich das beschwingte
Roß nicht habe.

Ich bin ruhlos, ich bin ein Wanderer in
meinem Herzen.

Im sonnigen Nebel der zögernden Stunden, welch
gewaltiges Gesicht von dir wird Gestalt In
der Bläue des Himmels!

O fernstes Ende, o ungestümes Rufen deiner Flöte.

Ich vergesse, ich vergesse immer, daß die Türen
überall verschlossen sind in dem Hause,
wo ich einsam wohne.

Ljóðræn símfónía

1.

Barítón:

Ég er friðlaus, mig þyrstir eftir
fjarlægum hlutum,

sál mín svífur um í löngun til að snerta útjaðar
myrkrar víðáttu.

Ó mikla Hinummegin, ó ofsafengið kall
flautu þinnar!

Ég gleymi, ég gleymi ævinlega, að ég hef enga
vængi til að fljúga, að ég er hlekkjaður við
þennan jarðarskika til eilífdar.

Ég er altekinn af þrá og vökull, ég er ókunnur
í okunnu landi;

andardráttur þinn kemur til mín og hvíslar að mér
óhugsanlegum vonum.

Tungumál þitt hljómar hjarta mínu kunnuglega
eins og það væri þess eigið.

Ó markmið í fjarska, ó ofsafengið kall
flautu þinnar!

Ég gleymi ævinlega, ég gleymi, að ég rata ekki
vegin, að ég á ekki vængjaða
fákinn.

Ég er eirðarlaus, ég er förumaður í mínu
eigin hjarta.

Í sólríkri þoku hikandi stundanna, hve stórfengleg
ásýnd þín tekur á sig mynd í bláma
himinsins,

Ó fjarlæga takmark, ó ofsafengið kall flautu þinnar!

Ég gleymi, ég gleymi ævinlega að dyrnar eru
allsstaðar læstar í húsinu þar sem ég bý
einsamall.

2.

Sópran:

Mutter, der junge Prinz muß an unsrer Türe
vorbeikommen, wie kann ich diesen
Morgen auf meine Arbeit Acht geben?

Zeig mir, wie soll mein Haar ich flechten; zeig
mir, was soll ich für Kleider anziehen?

Warum schaust du mich so verwundert an,
Mutter?

Gleich weiß wohl, er wird nicht ein einz'ges mal zu
meinem Fenster aufblicken; ich weiß, im
Nu wird er mir aus den Augen sein; nur
das verhallende Flötenspiel wird seufzend
zu mir dringen von weitem.

Aber der junge Prinz wird bei uns
vorüberkommen, und ich will mein Bestes
anziehen für diesen Augenblick.

Mutter, der junge Prinz ist an unsrer Türe
vorbeigekommen, und die Morgensonne
blitzte an seinem Wagen.

Ich strich den Schleier aus meinem Gesicht, riß
die Rubinenkette von meinem Halse und
warf sie ihm in den Weg.

Warum schaust du mich so verwundert an,
Mutter?

Ich weiß wohl, daß er meine Kette nicht aufhob.
ich weiß, sie ward unter den Rädern
zermalmt und ließ eine rote Spur im
Staube zurück. und niemand weiß, was
mein Geschenk war, und wer es gab.

Aber der junge Prinz kam an unsrer Tür vorüber
und ich hab' den Schmuck von meiner
Brust ihm in den Weg geworfen.

2.

Sópran:

Mamma, prinsinn ungi hlýtur að fara fram hjá
dyrunum okkar, hvernig get ég haft hugann
við vinnu mína þennan morgun?

Sýndu mér, hvernig ég á að flétta hár mitt, sýndu
mér í hvaða föt á ég að fara?

Hvers vegna horfir þú svona undrandi á mig,
mamma?

Ég veit vel, að hann mun ekki í eitt einasta sinn
líta upp á gluggann minn; ég veit að hann
hverfur úr augsyn minni á augabragði;
aðeins deyjandi tónar flautunnar munu
smjúga andvarpandi til mín úr fjarska.

En prinsinn ungi mun fara framhjá húsinu okkar,
og ég ætla að klæða mig í það bezta sem
ég á fyrir þessa ögurstund.

Mamma, prinsinn er farinn fram hjá dyrunum
okkar, og morgunsólin glitraði á vagninum
hans.

Ég strauk blæjuna frá andliti mínu, reif
rúbínakeðjuna af hálsinum og kastaði
henni fyrir framan hann á veginn.

Hvers vegna horfir þú svona undrandi á mig,
mamma?

Ég veit vel að hann tók ekki keðjuna mína upp,
ég veit, að hún muldist undir hjólunum og
skildi aðeins eftir sig rauða rák í rykinu, og
enginn veit, hvað gjöfin mín var, og hver
gaf hana.

En prinsinn ungi fór fram hjá dyrunum okkar, og
ég kastaði skartinu af brjósti mínu fyrir
framan hann á veginn.

3.

Barítón:

Du bist die Abendwolke, die am Himmel meiner
Träume hinzieht.

Ich schmücke dich und kleide dich immer mit den
Wünschen meiner Seele;

Du bist mein Eigen, mein Eigen, du, die in meinen
endlosen Träumen wohnt.

Deine Füße sind rosigrot von der Glut meines
sehnsüchtigen Herzens, du, die meine
Abendlieder erntet,

Deine Lippen sind bittersüß vom Geschmack des
Weins aus meinen Leiden.

Du bist mein Eigen, mein Eigen, du, die in meinen
einsamen Träumen wohnt,

Mit dem Schatten meiner Leidenschaft hab' ich
deine Augen geschwärzt, gewohnter Gast
in meines Blickes Tiefe.

Ich hab' dich gefangen und dich eingesponnen,
Geliebte, in das Netz meiner Musik.

Du bist mein Eigen, mein Eigen, du, die in meinen
unsterblichen Träumen wohnt.

4.

Sópran:

Sprich zu mir Geliebter, sag mir mit Worten, was
du sangest.

Die Nacht ist dunkel, die Sterne sind in Wolken
verloren, der Wind seufzt durch die
Blätter.

Ich will mein Haar lösen, mein blauer Mantel wird
dich umschmiegen wie Nacht. Ich will
deinen Kopf an meine Brust schließen, und
hier, in der süßen Einsamkeit, laß dein
Herz reden. Ich will meine Augen
zumachen und lauschen, ich will nicht in
dein Antlitz schauen.

Wenn deine Worte zu Ende sind, wollen wir still
und schweigend sitzen, nur die Bäume
werden im Dunkel flüstern,

Die Nacht wird bleichen, der Tag wird dämmern,
wir werden einander in die Augen schauen
und jeder seines Weges ziehn.

Sprich zu mir, Geliebter.

3.

Barítón:

Þú ert kvöldskýið sem líður yfir himin drauma
minna.

Ég skrautbý þig og klæði þig ævinlega með óskum
sálar minnar;

Þú ert mín eigin, mín eigin, þú sem býrð í
endalausum draumum mínum.

Fætur þínir eru rósrauðir af glóð hjarta míns sem
er brennandi af þrá, þú sem uppskerð
kvöldsöngva mína.

Varir þínar eru beizksætar af bragði vínsins úr
þjáningum mínum.

Þú ert mín eigin, mín eigin, þú sem býrð í
einmanalegum draumum mínum.

Með skugga ástriðu minnar hef ég dekk
augu þín, þú fastagestur í djúpum augsýnar
minnar.

Ég hef handsamað þig og vafið þig inn, ástvina
mín, í net tónlistar minnar.

Þú ert mín eigin, mín eigin, þú sem býrð í
óðauðlegum draumum mínum.

4.

Sópran:

Talaðu til mín, ástvinur minn, segðu með orðum,
það sem þú söngst.

Nóttin er niðdimm, stjörnurnar eru horfnar í
skýjum, vindurinn andvarpar í
laufþykkninu.

Ég ætla að leysa hár mitt, bláa kápan mín skal
umvefja þig eins og nótt. Ég vil þrýsta
höfði þínu fast að brjósti mér, og hér,
í ljúfri einsemdinni, lát hjarta þitt
tala. Ég ætla að loka augum mínum og
hlusta, ég ætla ekki að horfa á andlit
þitt.

Þegar orðum þínum er lokið, ætlum við að sitja
kyrr og þögl, aðeins trén munu hvísla
í rökkrinu,

nóttin mun blikna, dagurinn mun renna upp, við
munum horfast í augu, og hvort fyrir sig
ganga sinn veg.

Talaðu til mín, ástvinur minn.

5.

Barítón:

Befrei mich von den Banden deiner Süße, Lieb!

Nichts mehr von diesem Wein der Küsse.

Dieser Nebel von schwerem Weihrauch
erstickt mein Herz.

Öffne die Türe, mach Platz für das Morgenlicht.

Ich bin in dich verloren, eingefangen in die
Umarmungen deiner Zärtlichkeit.

Befrei mich von deinem Zauber und gib mir den
Mut zurück, dir mein befreites Herz
darzubieten.

6.

Sópran:

Vollende denn das letzte Lied und laß uns
auseinander gehn,

Vergiß diese Nacht, wenn die Nacht um ist.

Wen müh' ich mich mit meinen Armen zu
umfassen? Träume lassen sich nicht
einfangen,

Meine gierigen Hände drücken Leere an mein
Herz, und es zermürbt meine Brust.

7.

Barítón:

Friede, mein Herz, laß die Zeit für das Scheiden
süß sein,

Laß es nicht einen Tod sein, sondern Vollendung.

Laß Liebe in Erinn'ung schmelzen und Schmerz
in Lieder.

Laß die letzte Berührung deiner Hände sanft sein,
wie die Blume der Nacht.

Steh still, steh still, o wundervolles Ende, für
einen Augenblick und sage deine letzten
Worte in Schweigen.

Ich neige mich vor dir ich halte meine Lampe in
die Höhe, um dir auf deinen Weg zu
leuchten.

Rabindranath Tagore

Hans Effenberger [Jan Śliwiński]

*þýddi á þýzku eftir enskri þýðingu
skáldsins sjálfs úr bengölsku.*

5.

Barítón:

Frelsaðu mig úr fjötrum sætleika þíns, ástvina!

Ekki meira af þessu vini kossanna.

Þessi þoka frá þungu reykelsi kæfir hjarta
mitt.

Opnið dyrnar, rýmið fyrir morgunbirtunni.

Ég hef glatað mér í þér, fangaður í faðmlög
ástaratlota þinna.

Frelsaðu mig frá töfrum þínum og gefðu mér
aftur kjarkinn til að bjóða þér frelsað
hjarta mitt.

6.

Sópran:

Ljúktu þá við síðasta sönginn og lát okkur fara
hvort sinn veg.

Gleymdu þessari nótt, þegar nóttin er liðin.

Hvern leitast ég við að umfjfa í örmum
mínum? Draumar láta ekki handsama
sig,

sólgar hendur mínar þrýsta tóminu að hjarta mér,
og það kremur brjóst mitt.

7.

Barítón:

Fríð, hjarta mitt, lát tíma aðskilnaðarins vera
ljúfan,

lát hann ekki vera dauða, heldur fullkomnun.

Lát ástina bráðna inn í endurminninguna og
sársaukann í söngvana.

Lát síðustu snertingu handa þinna vera mjúka,
eins og blóm næturinnar.

Nem staðar, nem staðar, ó undursamlegi endir,
eitt andartak, og segðu síðustu orð þín
í þögn.

Ég hneigi mig frammi fyrir þér og held
ljóskeri mínu hátt á lofti til að lýsa
þér veginn.

Reynir Axelsson þýddi

Á DÖFINNI

POGA STJÓRNAR SHOSTAKOVITSJ

FIMMTUDAGURINN 29. OKTÓBER KL. 19:30

Eyja hinna dauðu eftir Rakhmanínov og Sinfónía nr. 13, „Babí Jar“, eftir Shostakovitsj takast með ólíkum hætti á við dauðann og mannlega samkennd. Bassasöngvarinn Alexander Roslavets kemur fram ásamt Karlaórnurum Fóstbræðrum, Sönghópnum Kyrju og Sinfóníuhljómsveit Íslands undir stjórn Andris Poga, sem einnig stjórnar hljómsveitinni á síðasta ári við góðar undirtektir.

PSYCO-BÍÓTÓNLEIKAR

FIMMTUDAGURINN 12. NÓVEMBER KL. 19:30

Hrollvekjandi tónlist Bernards Herrmann við meistaraverk Alfreds Hitchcock, Psycho (1960), er ein þekktasta kvikmyndatónlist allra tíma. Tónlistin er samin eingöngu fyrir strengjahljóðfæri og skapar ógleymanlega spennu. Skerandi strengjahljómarinn úr hinu fræga sturtuatriði eiga eftir að fylgja áheyrendum dögum saman í kjölfar tónleikanna.

SAKARI STJÓRNAR BLÁSARASVEITINNI

FÓSTUDAGURINN 13. NÓVEMBER KL. 18:00

Petri Sakari, fyrrum aðalstjórnandi Sinfóníuhljómsveitar Íslands, stjórnar blásarasveit hljómsveitarinnar á tónleikum þar sem flutt verða verk eftir Dukas, Milhaud, Stravinskij og Ruth Gipps. Tónleikunum lýkur með Gran Duo eftir Magnus Lindberg, þar sem tré- og málmblásarar takast á og ólíkir tónblæir hljóðfærahópanna fá að njóta sín.

SINFÓNÍUHLJÓMSVEIT ÍSLANDS

1. FIÐLA

Sigrún Eðvaldsdóttir
Una Sveinbjarnardóttir
Zbigniew Dubik
Joanna Bauer
Hildigunnur Halldórsdóttir
Emma Garðarsdóttir
Pálína Árnadóttir
Laufey Jensdóttir
Helga Þóra Björgvinsdóttir
Lin Wei
Júlíana Kjartansdóttir
Olga Björk Ólafsdóttir
Sólveig Vaka Eypórsdóttir

2. FIÐLA

Gunnhildur Daðadóttir
Sólveig Steinþórsdóttir
Sólrún Ylfa Ingimarsdóttir
Margrét Þorsteinsdóttir
Ingrid Karlsdóttir
Justyna Bidler
Ólöf Þorvarðsdóttir
Chrissie Thelma Guðmundsdóttir
Hlín Erlendsdóttir
Sigurlaug Eðvaldsdóttir
Þórdís Stross
Kristján Matthíasson

VIÓLA

Rita Þorfiris
Þórarinn Már Baldursson
Guðrún Hrund Harðardóttir
Sarah Buckley
Guðbjartur Hákonarson
Fidel Atli Quintero Gasparsson
Herdís Anna Jónsdóttir
Þórhildur Magnúsdóttir
Steina Kristín Ingólfssdóttir
Sigrún Mary McCormick

SELLÓ

Sigurgeir Agnarsson
Steiney Sigurðardóttir
Hrafkell Orri Egilsson
Margrét Árnadóttir
Urh Mrak
Bryndís Björgvinsdóttir
Þórdís Gerður Jónsdóttir
Ágústa Bergrós Jakobsdóttir

BASSI

Xun Yang
Troy Morris
T.C. Fitzgerald
Jacek Karwan
Hávarður Tryggvason
Þórir Jóhannsson

FLAUTA

Rafael Adobas
Áshildur Haraldsdóttir
Steinunn Vala Pálsdóttir
Caterina Compagno

ÓBÓ

Armand Djikoloum
Matthías Nardeau
Peter Tompkins

KLARÍNETT

Tomer Ornan
Finn Schofield
Grímur Helgason
Rúnar Óskarsson

FAGOTT

Vahan Khouroïan
Bryndís Þórsdóttir
Sabina Aran Clota

HORN

Stefán Jón Bernharðsson
Aurora Sæterhaug Bye
Emil Friðfinnsson
Jason Friedman
Yi-Ling Shih

TROMPET

Zach Silberschlag
Einar Jónsson
Eiríkur Örn Pálsson
Yuval Shapiro

BÁSÚNA

Jón Arnar Einarsson
Sigurður Þorbergsson

BASSABÁSÚNA

David Bobroff

TÚBA

Diego Stine

HARPA

Katie Buckley

SELESTA

Liam Kaplan

HARMÓNÍUM

Guðrún Dálía Salómonsdóttir

PÁKUR

Ginevra Palo

SLAGVERK

Marco Santos
Frank Aarnink
Steeff van Oosterhout

AÐALHLJÓMSVEITARSTJÓRI OG LISTRÆNN STJÓRNANDI BARBARA HANNIGAN

FRAMKVÆMDA- OG SKRIFSTOFUTEYMI

Guðni Tómasson
framkvæmdastjóri
Valdís Þorkelsdóttir
viðburða- og skipulagsstjóri
Valgerður Rúnarsdóttir
verkefnastjóri viðburða
Hjórdís Ástráðsdóttir
fræðslustjóri
Daníel Bjarnason
listrænn ráðgjafi
Jökull Torfason
verkefnastjóri dagskrágerðar
Margrét Ragnarsdóttir
markaðs- og kynningarstjóri

Rut Sigurðardóttir
markaðsfulltrúi
Dagrun Hálfánardóttir
mannauðsstjóri
Svanhvít Hrólfssdóttir
fjármálastjóri
Tracy Bass
nótnavörður
Brynja Guðmundsdóttir
aðstoðarnótnavörður
Sigþór J. Guðmundsson
verkefnastjóri sviðs-
og tæknimála
Björk Björgúlfssdóttir
sviðsmaður

STJÓRN SÍ
Sigurður Hannesson
formaður stjórnar
Jóhanna Ýr Jóhannsdóttir
Margrét Pálmadóttir
Emil Friðfinnsson
Ragnar Jónasson

AÐVENTU- TÓNLEIKAR

3. DESEMBER KL.19:30
ELDBORG HARPA

MATHEW HALLS
HLJÓMSVEITARSTJÓRI

GEIRPRÚÐUR ANNA
GUÐMUNDSDÓTTIR
EINLEIKARI SELLÓ

Það er fátt sem dregur betur fram eftirvæntingu aðventunnar en hlýleg tónlist klassíska tímabilsins. Geirprúður Anna Guðmundsdóttir leikur einleik í léttleikandi D-dúr sellókonsertri Haydns, en konsertar hans fyrir hljóðfærið ná alltaf að heilla áheyrendur.

Úr óperu Mozarts um Idomeneo drottningu kemur þokkafull ballettónlist sem er vinsæl ein og sér í tónleikasölum heimsins. Þá hljómar einnig hin svokallaða Linz sínfónía Mozarts sem kennd er við borgina austurrísku undir stjórn Matthew Halls.

SINFÓNÍUHLJÓMSVEIT
ÍSLANDS

MÍÐASALA Í HÖRPU OG Í SÍMA 528-5050

WWW.SINFONIA.IS